

Větrník

sobota

15.10.1994

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Závěrečné slovo poroty 24.Krakonošova divadelního podzimu
ve Vysokém nad Jizerou 1993

Dělat vzápětí po skončení divadelní přehlídky shrnutí, je vždycky nebezpečné. Chybí odstup, pohled z větší dálky. Přesto však je možné charakterizovat 25. národní přehlídku venkovských divadelních souborů 1994 jako hledání. Může to znít trochu nadneseně, neboť to hledání nebylo ve všech případech patrné, zřetelné, čitelné na první pohled. Ale existovalo a vytrvale se vracelo k základnímu problému: Jaký je smysl divadla dnes, jaký je smysl amatérského divadla na současném venkově, kdo toto divadlo potřebuje, jaký zájem o něj projevuje a jak hmatatelné a citelné jej dává najevo? Jsou to otázky klíčové. Venkovské amatérské divadlo si na ně musí odpovědět po svém. Proto, že je venkovské a že je amatérské.

Letošní Krakonošův divadelní podzim demonstroval tuto problematiku přímo ukázkově inscenací Hříšné časy DS Štace z Kaznějova. Na jedné straně vyrostla ze zcela konkrétních místních potřeb, na straně druhé nerezignovala proto na divadelní výraz a zejména ne na patřičnou dávku tvořivé aktivity, především

v oblasti dramaturgie. Z tohoto aspektu Není tak podstatné, že se ledacos nepodařilo. Podstatné je právě to hledání, v němž se místní podmínky spojují s obecnými divadelními tendencemi a trendy. Projevy tohoto hledání bychom našli i v dalších inscenacích. I když neměly možná tolik úsilí jít nevyzkoušenými cestami jako v případě Kaznějova, i když svou divadelnost hledaly v již prověřených konvencích. To platí jak o inscenaci souboru z Vysokého nad Jizerou, tak o inscenaci DS MKZ Velké Opatovice. Jak ve hře Woody Allena Nepijte vodu tak ve hře Motýlí šlo o to především budovat komunikaci, dohovorit se s divákem a odtud potom teprve směřovat k divadelnímu tvaru. DS Jaroslav z Luže se o něco podobného pokusil na textu V. Venclíka Vrať mi to pyžamo. Ale bohužel narazil tu na problematiku tohoto textu a nepodařilo se mu ji překonat.

Vlastně z téhož kadlubu čerpaly i obě inscenace textů už klasických: Drdových hrátek s čertem i Vrchlického Noci na Karlštejně. Zejména tato druhá inscenace DS OB Boleradice se pokusila

o osobité pojetí textu, přizpůsobila jej nejenom vlastnímu režijnímu a inscenačnímu rukopisu, ale pokusila se proměnit jej v živou současně působící divadelní kvalitu. Hrátky s čertem DS Kozlovice se zřejmě pokoušely o nějakou podobnou cestu, ale nepodařilo se jim onen současný řád nebo alespoň jakýsi elementární pořádek v inscenaci vytvořit.

V této chvíli by bylo třeba s poděkováním vzpomenout statutu vysoké přehlídky, která se definuje jako přehlídka venkovských souborů, aniž by jakkoliv vymezovala jinak druh divadla, jenž má to venkovské amatérské divadlo zastupovat. A tak se díky tomuto faktu dostaly na Krakonošův divadelní podzim 1994 dvě inscenace, které neobyčejně průkazně dotvrzují ono hledání. Jsou to přitom inscenace pro děti, což je z jistého hlediska zvláště potěšitelné. Víme totiž, že divadlo pro děti je na amatérské půdě divadlem trvale problematickým, ve venkovském amatérském divadle se tato vlastnost projevuje ještě silněji. A najednou na letošním Vysokém se objeví DS MĚKS z Němčic nad Hanou s pohádkou J. Čapka O tlustém pradědečkovi. Což je předloha nadmíru obtížná a ambiciózní, jejíž kořeny sahají do moderního českého, ba i evropského divadla. A soubor z Němčic se pokusí zdolat tuto metu. Samozřejmě narazí na spoustu překážek, které zdědycky nepřeskočí a neodstraní - ale už sama ambice řešit problematiku amatérského divadla pro děti na venkově v tomto divadelním kontextu si zaslouží vysokého ocenění. Snad to byla shoda okolností, snad jakási vnitřní zákonitost, že i další výrazný projev hledání venkovského amatérského divadla se odehrál jak na textu pro děti, tak také na textu Josefa Čapka. DS Duha z Polné nepochybně došel ve svém hledání nejdál. Dělá inscenaci pro děti ve školkách, inscenaci, kterou lze hrát kdekoli, za jakýchkoliv podmínek, denně. Z tohoto hlediska inscenaci plně sloužící místním požadavkům. A přesto inscenaci hýřící divadelní invencí, nápaditostí, uzavřenou do pevného režijního tvaru a svrchovaně poučenou na proudy hravého divadla. Nezbyvá než znovu opakovat, že je skutečně pozoruhodné a zároveň potěšující, že 25. divadelní přehlídka ve Vysokém nad Jizerou svá hledání předvedla největší měrou v oblasti divadla pro děti.

A snad už jen jedinou poznámku na závěr. Osudy současného amatérského divadla nejsou jednoduché. Ne vždycky vznikají podmínky pro uvažování o divadle, které by mělo být základním smyslem hodnocení porot. Ve Vysokém se to díky všem zúčastněným drtivou většinou daří. I to svědčí o tom, že to hledání které se stalo jakýmsi společným jmenovatelem Krakonošova divadelního podzimu 1994 snad není žádnou fikcí, ale skutečností, která nabízí i perspektivu do budoucnosti.

předseda poroty

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc.

Výsledky divácké soutěže: z 80 možných bodů byly ohodnoceny:

1) DS Duha Polná inscenace předlohy Josefa Čapka	70 bodů
Povídání o pejskovi a kočičce	
2) DS Boleradice hra Jaroslava Vrchlického	63 bodů
Noc na Karlštejně	
3) DS Krakonoš hra Woody Allena	58 bodů
Nepijte vodu	

PROTOKOL

ze závěrečného zasedání odborné poroty 25. Krakonošova divadelního podzimu 1994, národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou

Odborná porota ve složení:

předseda poroty prog. PhDr. Jan Císař, CSc. a členové Jiří Hraše, Milan Schejbal, Jaromír Vosecký, a Dušan Zakopal navrhuji pořadateli přehlídky ocenit tyto výkony a udělit ceny:

- Robertu Nesvadbovi za roli Waltera Hollandra
ve hře Woody Allena Nepijte vodu
- Martině Ondrové za roli Jill
ve hře Leonarda Gersche Motýli
- Petru Dostálovi za roli Dona
ve hře Leonarda Gersche Motýli
- Štěpánu Svobodovi za roli Toníka Pasáčka
ve hře Karla Fleissiga Hříšné časy
- Petru Vaňkovi a Jitce Smejkalové za scénu
v inscenaci předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce
- Marii Vaňkové za loutky a kostýmy
v inscenaci předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce
- Janu Korábovi za roli Karla IV.
ve hře Jaroslava Vrchlického Noc na Karlštejně
- Antonínu Korábovi za roli Arnošta z Pardubic
ve hře Jaroslava Vrchlického Noc na Karlštejně
- Petru Vaňkovi za režii
inscenace předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce
- divadelnímu souboru Štace Kaznějov za aktivní dramaturgii
v inscenaci Karla Fleissiga Hříšné časy
- divadelnímu souboru MĚKS Němčice nad Hanou za cílevědomý pokus
o ztvárnění náročné předlohy divadla pro děti
inscenací hry Josefa Čapka O tlustém pradědečkovi
- divadelnímu souboru Duha Polná za inscenaci
předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce

Odborná porota navrhuje vyhlášovatelům přehlídky:

- nominovat k účasti na Jiráskově Hronově 1995
DS Duha Polná
s inscenací předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce

Vyhotovil: tajemník poroty
PhDr. Milan Strotzer
v.r.

za porotu stvrdil předseda poroty
Prof. PhDr. Jan Císař, CSc.
v.r.

